

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12519** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/](#) във вр. с [чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/](#).

Образувано е по жалба на П. П. А., чрез процесуален представител адв. С. срещу Решение от 05.08.2019 г., 114-ви състав, постановено по НАХД № 7997/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-021433/24.10.2017г., издадено от зам. началник на група в отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на касатора на основание [чл. 183, ал. 2, т. 11 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/](#) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лв. за нарушение на [чл. 40, ал. 1 от ЗДвП](#), а на основание [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение на [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#).

В касационната жалба са развити съображения за допуснато грубо нарушаване правото на защита на санкционираното лице, тъй като съдебното заседание пред въззивния съд е проведено при нередовното му призоваване и в негово отсъствие е даден ход на делото по същество. Моли се отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане при участие на жалбоподателя. Алтернативно се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт,

като постановен в нарушение на материалния закон. Сочи се , че касаторът не е собственик на автомобила и следователно при приложение на разпоредбата на чл. 188 ал.1 от ЗДвП и при липса на декларации, попълнени от собственика или от жалбоподателя , в които да се сочи кой е управлявал автомобила към датата на нарушението, то АУАН и НП са издадени в нарушение на закона.

Твърди се нарушение на процесуалните правила свързани с правната квалификация на нарушението и противоречивото ѝ изписване в АУАН и НП.

Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС и производството бъде върнато за ново разглеждане и събиране на доказателства, алтернативно да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - СДВР Отдел "Пътна полиция" не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

По силата на преpraщащата норма на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) жалбата е подадена в срока по [чл. 211, ал. 1 от АПК](#), при спазване изискванията на [АПК](#) относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Съгласно [чл. 63, ал. 1, от ЗАНН](#) първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в [НПК](#). В [чл. 348, ал. 1 от НПК](#) са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно [чл. 218 от АПК](#) касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила от първоинстанционния съд, Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

На първо място, настоящия касационен състав намира за неоснователен доводът на касационния жалбоподател, че е допуснато нарушаване на правото му на защита, като въззивното производство е проведено в негово отсъствие, въпреки нередовното му призоваване.

Видно от данните по делото, както и от депозираната до РС жалба , на посочения от самия жалбоподател адрес е изпратена призовка. Същият адрес фигурира в базата данни на отдел ПП при СДВР , поради което съдът е изпълнил задължението си да призове лицето за насроченото съдебно заседание именно на този адрес. Обстоятелството, че адресът не е пълен , поради което лицето не е било призовано за съдебно заседание може да се вмени единствено на самия жалбоподател, доколкото въпреки правния си интерес, той сам се е поставил в затруднение да узнае за предстоящите съдопроизводствени действия.

Досежно приложението на чл. 188 от ЗДвП , то и това възражение съдът намира за неоснователно. По административната преписка е налице декларация от 26.07.2017г., в която саморъчно касаторът е написал , че на 30.06.2017г. е управлявал товарен автомобил ВОЛВО с рег. [рег.номер на МПС] и след паркирането му, никой не е

привеждал автомобила в движение до установяването на реализираното ПТП. Същият твърди, че не е разбрал да е реализирал ПТП, но в хода на административната преписка са снети обяснения от очевидци на инцидента, които сочат като автор на ПТП именно водача на товарния автомобил. Местопроизшествието е било посетено от младши автоконтрольор при отдел ПП при СДВР на 30.06.2017г. Изготвена е скица на ПТП и протокол за ПТП № 1660211 от 30.06.2017г.. В този смисъл авторството на извършеното ПТП е категорично и еднозначно установено.

Бил съставен АУАН от 26.07.2017г. , а въз основа на него и процесното НП№17-4332-021433/24.10.2017г. , с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за допуснати нарушения на чл. 40 ал.1 от ЗДвП и на чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 40 ал.1 преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението.

Като е допуснал ПТП при маневриране на заден ход без да се убеди в безопасността на тази маневра, то А. е допуснал нарушение на посочената норма от ЗДвП.

По отношение на нарушението на чл. 123 ал.1 т. 1 от ЗДвП, визирано в оспореното НП, то същото не съответства на изложеното в АУАН, където е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 123 ал.1 т.3 б. "В" от ЗДвП.

В посочените текстове на закона са визирани различни хипотези на поведение на водачите на пътни транспортни средства в случаите на причинено ПТП. В този смисъл между АУАН и НП е налице непреодолимо противоречие относно дължимата форма на поведение на санкционираното лице , съобразно спецификата на съответната обстановка, респективно за касатора не става ясно коя норма именно е нарушил. Подобна хипотеза е от категорията на засягащите правото на защита и следователно представлява съществено процесуално нарушение при реализиране на административнонаказателната отговорност на лицето.

Като е потвърдил процесното НП при наличието на това съществено нарушение на процесуалните правила, СРС е произнесъл неправилно решение, което подлежи на отмяна.

Водим от горното и на основание [чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 от АПК](#), Административен съд София - град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 05.08.2019 г. по НАХД № 7997/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114- състав и вместо него постановява.

ОТМЕНЯ НП № 17-4332-021433 от 24.10.2017г. , издадено от зам.началник на отдел ПП при СДВР

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.